

311

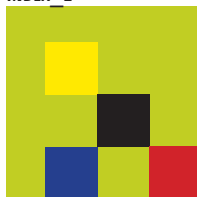

EL BUTLLETÍ

UNIÓ EXCURSIONISTA DE VIC juliol/agost/setembre 2020

ÍNDEX

ÍNDEX 2

EDITORIAL 3

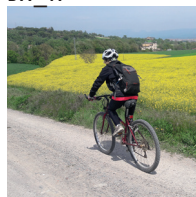
Quin estiu més estrany!

BTT 5

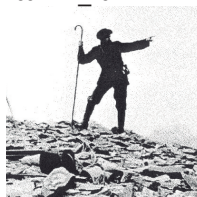
Elberadweg

BTT 17

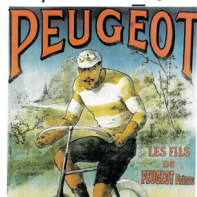
El Centre BTT Plana de Vic

100 ANYS 25

1920

AQUÍ, ARA I AHIR 26

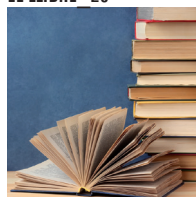

Els preus de les bicicletes

LA FOTO 27

EL LLIBRE 28

NOTÍCIES 29

AGENDA 31

Equip de redacció:

- Joan Conill (Cap de redacció)
- Albert Baucells
- Pep Fusté
- Miquel Gracià
- Marta Parés
- Xevi Roviró
- Lluís Santanach

Col·laboren en aquest número:

Ferran Candela i Oriol Torrens: BTT
Jordi Anglada: El Llibre

Casa Galadies
Carrer de la Riera, 22
08500 VIC

Tel. 93 885 51 20
unioexcursionistavic.org

Disseny i impressió
Pla Valldaura Disseny SCP Dipòsit legal B-20.126-95

Portada
Camí vora l'Elba prop de Kreinitz
Foto: **Ferran Candela**

Tot el que s'expressa en els articles del BUTLLETÍ és responsabilitat dels seus autors
Imprès en paper ecològic

Quin estiu més estrany!

Acabem l'estiu segurament més estrany que ens podríem haver plantejat i ja veurem com es desenvolupen els propers mesos. Avui, en el moment d'escriure aquestes línies, ja tornen a estar prohibides les reunions de més de 10 persones. Per altra banda, encara no han començat les escoles amb unes condicions que ja veurem com acaben essent i el que passarà quan comenci el curs, en el cas de què hi hagi molts contagis.

És en aquest panorama apocalíptic que hem de celebrar dos èxits molt remarcables i més tenint en compte que les protagonistes són sòcies de la nostra entitat.

Dos èxits, igual de meritoris, desenvolupats en el mateix tipus de terreny, amb diferent equipament, però realitzats tots dos en el mateix escenari. Aquesta és la gràcia de les nostres estimades muntanyes, que ens accepten a tots, hi fem l'esport que hi fem.

Tots dos èxits impliquen una capacitat de sacrifici important i una gran obstinació per assolir l'objectiu, a més d'una preparació molt acurada per no obviar-ne cap detall.

Tant l'Ona Castellsagué com l'Olga Costa, protagonistes d'aquests reptes, estan sobradament preparades i ho han demostrat amb escreix. L'Ona, ha aconseguit tots els cims dels tres-mils catalans sense parar, fent els enllaços amb bicicleta de carretera amb un temps

de tan sols 32 hores i 21 minuts, i l'Olga, ha conquerit tots els tres-mils del Pirineu, 217 en total. Una popular cançó de fa quaranta anys ja ho cantava: "Las chicas son guerreras". Totes dues han aconseguit unes fites remarcables, cadascuna en el seu estil, fent podi en el "ranquing" femení de les seves especialitats. Un bon exemple d'empoderament de dues dones que si volen, poden aconseguir el que es proposin.

Una bona felicitació a totes dues i per molts anys!

Tots dos èxits impliquen una capacitat de sacrifici important i una gran obstinació per assolir l'objectiu.

I mentrestant, també aquest estiu, ha començat a caminar el projecte del nou Centre de Tecnificació d'Escalada de Catalunya, un projecte molt important per a la ciutat, que ens dotarà d'un nou rocòdrom molt més gran, amb vies de competició de "boulder", de velocitat i de dificultat, que sens dubte, donarà un nou impuls a l'escalada de la comarca.

També hem assistit al "reordenament" de l'entorn del pla de Savassona. Un projecte portat a terme per l'Espai Natural de les Guillerries-Savassona, consistent en obrir un nou aparcament amb més capacitat, arreglar el camí d'arribada al pla, canviant el seu recorregut i acotant-lo amb estakes i cordes per tal de recuperar els espais dels camps, a més de tallar alguns corriols per encarrilar als visitants per les mateixes vies.

Tot l'espai de Savassona té una sèrie de problemes provocats, primer per la massificació de visitants i segon, per la poca cultura muntanyenca de molts d'ells. I com es pretenen solucionar aquests problemes? Ampliant la capacitat de l'aparcament? Té algun sentit això? Els mateixos autors de la remodelació, quan encara no havien acabat, ja es queixaven a les xarxes de què la senyalització i les papereres del nou aparcament, ja havien patit l'acció d'algun grafiter. Reflexionem-hi.

Salut i molta muntanya.

Jaume Anglada i Dordal
President de la Unió Excursionista de Vic

BTT

ELBERADWEG - LA RUTA CICLISTA DE L'ELBA

Castell de Moritz

Ascensor històric de Bad Schandau.

Hem decidit pedalar al costat de l'Elba. Començarem la ruta a Praga i l'acabarem a Magdeburg. Praga està molt ben comunicada i es fàcil arribar-hi. Però l'Elba no passa per aquesta ciutat. Per això haurem de fer alguns quilòmetres al costat del Moldava (Vltava) fins a trobar l'Elba a Mělník. Les nostres etapes seran curtes però crec que és factible per gairebé tots

els ciclistes ajuntar les etapes i fer-ne dues cada dia. Hem reservat per internet tots els nostres allotjaments. En algun altre viatge ens havíem trobat que tot estava ple. A Praga arribem en tren perquè ja teníem les bicis a Alemanya, i comprant els bitllets amb un parell de mesos d'antelació surt molt bé de preu. Hem de comprar també un bitllet per les bicis, que tenen

Cims del Schrammsteine.

una plaça reservada en un vagó del tren que no té seients, només suports per portar bicis. Però no està completament adaptat. La porta d'entrada és força estreta per passar el manillar i les alforges i el terra del vagó és alt i costa d'enfilar-les.

Passem un dia a Praga que dediquem a visitar els llocs més turístics. L'endemà, per sortir de Praga només hem d'anar per qualsevol carrer en direcció al Moldava, i seguir aigües avall. Aviat trobem el carril bici al costat del riu, que està asfaltat i indicat amb cartells grocs amb el nº 2, tot i que estem seguint l'Euro Velo 7. Arribem a un lloc on no hi ha camí al costat del riu i hem de fer una forta pujada per carreteres locals. És l'única pujada en tots els quilòmetres que farem seguint el riu, si no comptem els trams urbans fins arribar a algun dels nostres allotjaments.

Abans de creuar el Moldava a Kralupy nad Vltavou, hi ha una curta passera

metàl·lica. Quan hi passem, una senyora ens increpa en veu alta. Suposem que està prohibit circular amb bici per la passera i baixem. Passat el poble, anem per un bonic corriol entre el riu i una paret de roca molt erosionada i amb formes molt curioses. Es el camí de Dvořák. El compositor, el qual li va donar el nom, va néixer i viure en el poble següent. Creuem el riu per un pont metàl·lic atrotinat i amb senyals de trànsit que hi prohibeixen la circulació.

Comencem a veure camps de llúpol i de cereals, però no sé conèixer si són d'ordi. Som a menys de 100 km de la regió de Plzeň, la de les cerveses "Pilsen". Aquí, a les aixetes de cervesa dels bars, hi està indicat el nom de la cervesa i "11°" o "12°", que són graus Plató i n'indiquen la densitat, d'alcohol, en tenen com les nostres. A vegades hi ha una altra aixeta amb el nom de Kofola, no és cap cervesa. És la Coca-Cola de l'antiga Txecoslovàquia comunista i que encara es beu.

Un dels ferris que travessa l'Elba.

A pocs kms d'haver començat la nostra segona etapa, hi ha un cartell per als ciclistes que assenyala una bifurcació. Tots dos camins porten a Mělník, un amb transbordador i l'altre amb unes escales i "5 km.". Com que no acabem d'entendre què són les escales, decidim prendre el transbordador. Quan som a prop de Mělník, hem de travessar un canal, però el pont està tallat per unes obres. Hem de fer servir el "Google Maps" per poder orientar-nos. Quan retrobem el camí oficial, Mělník ja ens

A vegades hi ha una altra aixeta amb el nom de Kofola, no és cap cervesa. És la Coca-Cola de l'antiga Txecoslovàquia comunista i que encara es beu.

queda una mica enrere i es quedarà sense la nostra visita. Ara correm per un camí molt nou al costat de l'Elba, i quan el camí s'acaba, hem de continuar per carreteres secundàries sense gaire trànsit. Arribem a un pas a nivell amb senyals de prohibit el pas. Un treballador ens diu "frish alfalt" però ens deixa passar per les pedres de la via. I arribem a Roudnice on dormirem. Té un pont metàl·lic impressionant sobre l'Elba, una església gòtica i barroca i un castell enorme.

La ruta ara té cartells grocs que ens diuen que som al 2A. Sospitem que hi ha un altre camí a l'altra riba del riu. Pedalem estones pel camí del costat del riu i estones per carreteres locals amb poc trànsit. Arriben a Terezín, que volíem visitar perquè té les restes d'un camp de

El riu al seu pas per Dresden.

concentració nazi i tot el poble és una fortalesa de l'imperi austrohongarès del segle XVIII. Tot està molt atrotinat, la marxa dels militars va ensorrar l'economia i la inundació del 2002 va acabar d'enfonsar el poble.

Uns quants quilòmetres després arribem a Litoměřice, que té una plaça molt gran i maca. Ara el nostre camí és més vell i les arrels dels arbres han aixecat l'asfalt. Aquests bonys no van gaire bé pel nostre cul. Fem una parada per dinar en un banc amb taula i teulada. El temps, que fins ara ens tracta bé, aprofita que som sota aquest teulat per deixar caure un ruixat.

Ústí nad Labem és la primera ciutat des de Praga. És a l'altre costat del riu, que creuem per un pont amb molt trànsit.

Per arribar al nostre apartament hem de pujar per carrers amb fortes rampes. El propietari de l'apartament que hem llogat fa broma en anglès sobre el pendent. De tornada a "casa" veiem que el pendent d'aquest carrer era del 14%. La ciutat és lletja. Va quedar molt destruïda durant la Segona Guerra Mundial i el comunisme no va fer gaire res per a reconstruir-la.

A la sortida d'Ústí tenim un tram de carretera amb força trànsit. La resta dels 30 km fins a Děčín són per camins asfaltats i molt agradables de fer. Děčín és el darrer poble txec i en un supermercat ens gastem totes les corones que ens queden. El paisatge canvia. Entrem a la Suïssa Bohèmia. Ara tenim muntanyes de fins a 700 m. al costat del riu i el bosc és espès. Aquestes muntanyes ens recorden

Pedalant per la vora del Moldava.

els cingles de Tavertet i les agulles de Montserrat. Després de 10 km, creuem la frontera i entrem a Alemanya. Som a la Suïssa Saxona. Sembla que una s'ha copiat de l'altra. Ara els cartells són blancs amb les lletres verdes. A l'entrada de Bad Schandau creuem l'Elba amb un ferri. El nostre allotjament està força enfilat a la muntanya. Prenem l'ascensor històric de l'any 1904 per estalviar-nos 80 m. de desnivell, però encara ens queda una bona pujada per senders fins al barri on dormirem.

Com que encara ens queden força hores de llum, fem una excursió a peu. Prenem el tramvia de la vall de Kirnitzsch fins a les petites cascades de Lichtenhain. Fem una excursió curta fins a Kuhstall. És un mirador amb una vista preciosa al qual s'hi arriba per un gran forat natural a

la roca. Sortim del mirador pujant una escala encastada en una estreta diaclasa que s'anomena "Escala del Cel".

Avui deixem descansar la bici. O quasi, perquè hem d'omplir la nevera i el "super" més proper està a 4 km. i amb 130 m de desnivell en el darrer mig quilòmetre. Volem pujar a peu al Schrammsteine. Els camins estan molt cuidats, amb baranes als llocs aeris i graons on l'erosió pot fer malbé el terreny. També hi han prou cartells indicadors a les bifurcacions. La vegetació és abundant amb molts faigs, bedolls i avets i també trobem i tastem nabius. El nostre pic té 400 m. d'alçada i unes vistes molt maques. També ens recorda molt a Montserrat.

Ja de tornada, a l'entrada de Bad Schandau, trobem un "Kneipptrittbecken". Està fet per refrescar-se els peus rees-

Indicadors de camins pels ciclistes a Alemanya.

calcats després d'una excursió. Allà aprofiten l'aigua freda d'una font per portar-la a una mena de banyera llarga i de pedra, amb 30 cm. d'aigua. Té dos graons a un costat per entrar-hi i una barana al centre que permet caminar fent voltes a la banyera. Al costat hi ha un banc perquè et treguis les botes còmodament. Fas uns volts a la barana, surts, i si cal, pots repetir.

Quan sortim de Bad Schandau i s'acaben les cases, trobem trams preciosos de pista amb tanta vegetació que sembla un túnel. No és tan idíl·lic quan ens creuem amb el camió de les escombraries. Ens arrambem com podem. Sembla mentida que pugui passar i és impossible que es pugui creuar amb un cotxe. A Königstein creuem el riu amb un ferri. A sobre nostre

tenim l'imponent fortalesa que aprofita les parets de la muntanya.

Ens acostem a Dresden. A l'esquerra, a l'altra banda del riu, la muntanya cau amb un fort pendent esquitxat de palauets i xalets antics. A la nostra dreta tenim un prat extens. Ara passem per sota el Blauen Wunder, un pont metàl·lic preciós pintat amb tons blaus. A la falda de la muntanya de l'altre costat s'insinua l'Schwabebahn, un curiós ferrocarril de muntanya on els vehicles pengen de les vies que estan aixecades. Agafem el segon ferri d'avui per creuar el riu i arribar a Neustadt-Dresden, on hi ha el nostre allotjament.

A Alemanya, els ciclistes en general compleixen les normes de circulació: els adults no poden circular per la vorera, ho han de fer pel carril bici de la dreta, has de baixar de la bici per travessar pels passos

zebra, etc. Els únics senyals que no són fàcils d'entendre, són els que demanen que baixis de la bici en un tram de carrer o dins d'un horari. Però, si un policia us crida l'atenció només heu de parlar en català i serà comprensiu.

Passem un dia a Dresden. La ciutat va ser arrasada al final de la Segona Guerra Mundial en un bombardeig ferotge i els anys de comunisme no han ajudat gaire per tornar-li la seva grandesa. Tot i això, des de la reunificació alemanya, alguns dels edificis més macos s'han reconstruït. Avui volem dormir a Meißen. Com que només està a 30 km de Dresden, farem una mica de volta per visitar el castell de Moritz. Triem una ruta penjada a internet. És un castell molt vistós per fora i ricament decorat per dins, situat a l'illa artificial d'un llac. Després de la visita, continuem per pistes de terra, i a vegades de sorra, fins a tornar al camí oficial de l'Elba a pocs kms de Meißen. Veiem vinyes que s'escampen pels forts pendents. Per entrar al poble, hem de creuar el riu per un pont des d'on tenim una bonica estampa del turó amb la catedral i el castell i al matí ens quedem a visitar la fàbrica de porcellana de Meißen.

Sortim del poble i seguim el riu fins que arribem a un cartell que diu que el camí de l'Elba està tallat. A Alemanya, els desviaments per obres estan indicats amb cartells grocs amb una U i a sota el nom del nostre camí, Elberadweg, i una fletxa amb la nova direcció. Poc després, sota d'un para-sol, trobem una paradeta amb ampolles de suc de codony. Com que cap dels dos n'hem tastat mai, decidim comprar-ne una.

Per arribar al nostre apartament hem de pujar per carrers amb fortes rampes. El propietari de l'apartament que hem llogat fa broma en anglès sobre el pendent.

Passem enmig de camps on estan segant. Ahir vam llegir que havien prohibit segar a Catalunya per la forta calor. Miro al meu mòbil la temperatura de Vic: 41,5°, vint graus més que a la vora de l'Elba. Arribem al petit poble de Kreinitz i a la seva única pensió. El més curiós de la pensió es que tenen un niu d'orenetes al rebedor. Sempre deixen oberta una finestra perquè les orenetes pares puguin portar aliment als tres petits del niu. De Kreinitz només podem dir que té una placa que recorda que aquí es van trobar per primer cop els exèrcits americà i soviètic gairebé al final de la guerra.

L'hostaler ens recomana que ens aturem a Mühlberg. És un poblet tranquil, de carrers empedrats i amb alguns edificis bonics. A l'entrada de Torgau ens trobem novament amb cartells que ens diuen que el camí està tallat per obres. Ens falta tan poc per arribar que decidim arriscar-nos i seguir. Efectivament el camí està tallat; però veiem que altres ciclistes ja hi han passat fent un nou "camí" pel camp del costat. Entrant al poble veiem que han arreglat el port fluvial i que han fet una nova via de tren que hi arriba. Però cap dia hem vist barcasses de càrrega al riu. Nosaltres arribem a Torgau un dissabte al migdia. Els carrers del centre són de llambordes, no hi ha edificis nous i quasi tots els comerços estan tancats des de les onze. Gairebé no corre ningú pel carrer.

Veiem que la nostra pensió també està bastant atrotinada malgrat que a “Booking” té una nota de 9’2. Visitem el castell, que és preciós, la torre de l’aigua i passegem fins a un estany.

L’endemà, sortim de Torgau molt d’hora perquè ens han promès 38°. Anem cap a la Dübener Heide. “Heide” vol dir la landa. Ens pensàvem que eren terrenys de matolls que no es cultivaven, però continuem amb camps de cereals, soja i sorgo. Malgrat que tot és molt pla, avui gairebé no veiem el riu. Sempre tenim entre nosaltres i el riu, els murs de terra que han fet per evitar que les crescudes facin destrosses.

Arribem abans de les deu a l’estany Lausiger. A pesar del nom, estany “de mala mort”, ens hi banyem, i ja ens hi quedem a dinar. Encara és d’hora, però aquí sempre és possible dinar a les 11 o quarts de dotze. Per contra, és difícil que et donin dinar a les dues. Amb molta calor, fem els 6 km que ens queden fins a Pretzsch. El poble té un castell que és més bonic vist des de lluny que quan t’hi acostes.

Al matí plou. Si a “Google” escrivim “Regen Radar” i el nom del lloc, tenim el radar de la pluja en els darrers 90 minuts i la previsió pels 90 propers. Veiem que tindrem ruixats fins a les 11 h, i decidim esperar-nos. Quan sortim i anem a buscar el ferri, veiem que travessa el riu sense fer servir cap energia. Està ancorat amb un cable de més de 100 m al centre del riu, de manera que es mantingui perpendicular al corrent. Segons com giren el timó, el

La ruta a la frontera entre Bohèmia i Saxònia.

L’Elba a Magdeburg.

"Kneipptrittbecken" a Bad Schandau.

Tram sense asfalt als afores de Torgau.

ferri va cap a una banda o l'altra aprofitant l'energia del mateix corrent.

Aviat arribem a Lutherstadt Wittenberg. Lutherstadt vol dir "ciutat luterana", i en aquest cas és on Martí Luter va penjar les seves "95 tesis" a la porta de l'església del castell. La part antiga de la ciutat està molt bé. També hi ha una escola de l'arquitecte Hundertwasser.

L'endemà sortim de la ciutat per un polígon industrial amb empreses grans, el primer que veiem a Saxònia. El paisatge continua tan pla com els dies anteriors, però ara sense cultius. Som en una reserva de la biosfera de la UNESCO. Veiem àguiles i cigonyes. Hem de creuar el riu una vegada més amb un transbordador després del poble de Coswig. La imatge del castell del poble i el riu és ben maca. També s'espera per al ferri una autocaravana gran. El responsable del transborda-

dor li diu al conductor de l'autocaravana que no el pot travessar perquè el riu no té prou aigua. Ara trobem llargues rectes i pel mig de parcs entrem a Dessau. De cop i volta ens trobem un grup de cérvols que fugen abans que els puguem fer una foto. La ciutat era un centre industrial important abans de la Segona Guerra Mundial. Entre d'altres empreses, hi havia Junkers, la de les calderes de calefacció, que també feia avions. Per això Dessau va ser completament arrasada poc abans d'acabar la guerra. Els soviètics van fer una ciutat nova amb una arquitectura dubtosa. Nosaltres visitem la Bauhaus i les Meisterhäuser, declarades patrimoni de la humanitat per la UNESCO.

L'endemà busquem la Kornhaus. És un restaurant d'estil Bauhaus que queda al costat del riu i del nostre camí. Tornem a estar entre boscos que semblen jardins

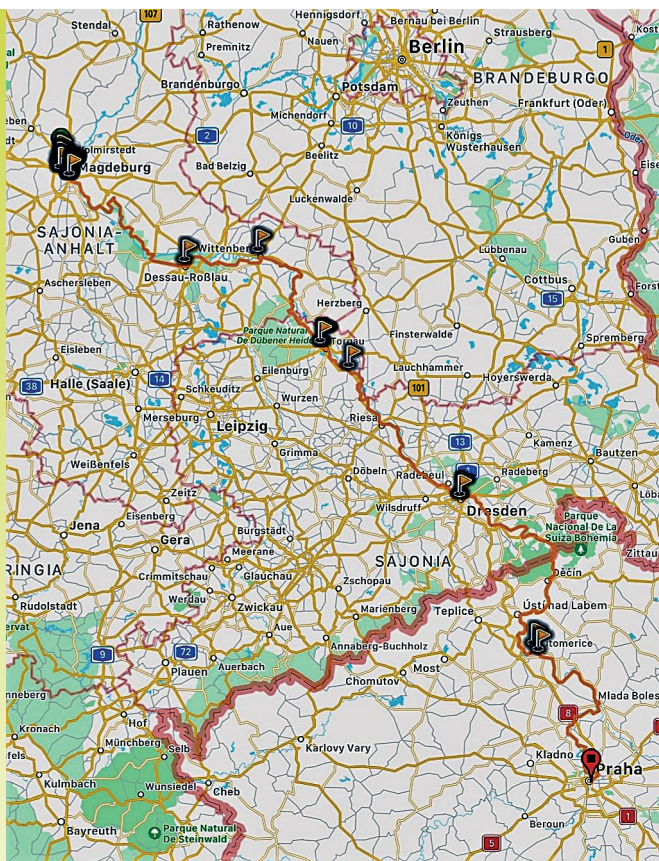

Mlrador de Kuhstall.

Un "Kneipptrittbecken" està fet per refrescar-se els peus reescalfats després d'una excursió.

i travessem el riu amb ferri una altra vegada. Poc després ens creuem amb una parella de ciclistes que ens demanen si funciona el transbordador que hem agafat. Ells ho han intentat amb l'anterior i no funcionava per falta de cabal. A vegades hi ha camí a les dues bandes del riu i has d'anar fent la teva ruta depenent dels llocs que vulguis visitar o segons on facis nit. Nosaltres ja estem al costat correcte a tocar del nostre següent allotjament. És el poble més petit dels que hem dormit fins ara, però té un bon allotjament i un bon restaurant. També te un estany petitet i un castell molt abandonat.

Marxem cap a Magdeburg. La ciutat dels hemisferis d'Otto von Guericke. Gairebé tota la ruta d'avui és per sobre el dic de l'Elba. Ja a prop de Magdeburg creuem l'antiga llera de l'Elba per un bonic pont atirantat, només per a caminants i ciclistes. Creuem un gran parc i de nou el riu per un altre pont de ferro. Ara recorrem els darrers metres paral·lels al seu curs, tot veient l'antic pont ferroviari que podia elevar el seu tauler gairebé tres metres per permetre el pas de les embarcacions. Anys enrere, tallaven el trànsit ferroviari quatre cops al dia per permetre passar els vaixells més grans. De la ciutat que deuria ser molt bonica abans de la guerra, ara només en queda la catedral i un preciós edifici de Hundertwasser amb un cert interès.

FITXA TÈCNICA:

Duració: 18 dies (2 de viatge, 3 de turisme i 13 de pedalar)

Distància: 560 km

Desnivell: 290 m

Llocs de pas destacables: Praga, Dresden i Bad Schandau com a centre de moltes excursions. Val la pena la visita d'unes hores al castell de Moritz, i les ciutats de Meißen, Torgau, Wittenberg, Dessau i Magdeburg.

Paisos: Txèquia (Bohèmia) i Alemanya (Saxònia)

Allotjaments: Reservats prèviament per booking.com (hotels, apartaments i pensions)

Preus: Entre 30 i 70€ per a dues persones, amb habitació amb bany gairebé a tot arreu i normalment amb l'esmorzar inclòs.

Ferran Candela - Vic

BTT

EL CENTRE BTT PLANA DE VIC
Per la ruta 2 anant de Santa Eulàlia cap a la casa de La Riera.

Un centre BTT consta d'una sèrie de circuits de BTT (bicicleta tot terreny) que transcorren enmig de la natura i tenen un interès tècnic-esportiu o turístic. Aquests centres són espais reconeguts i homologats per una mateixa xarxa de centres, la Xarxa de Centres BTT Catalunya.

Està destinat a tots els practicants i amants de la BTT, de qualsevol nivell, debutants o experts.

Les rutes tenen diferents nivells de dificultat: segons els km, el desnivell, l'amplada del camí, ...per tant, les rutes verdes i blaves són les més fàcils i les vermelles i negres les més difícils.

El projecte Centre BTT Plana de Vic va sorgir per la necessitat de dotar de més recursos complementaris a l'oferta turística de la comarca i per poder enllaçar amb els dos altres centres BTT, el del Lluçanès i el de la Vall de Sau Collsacabra, creant així una gran xarxa de rutes per tota la comarca.

Circuits:

El Centre de BTT Plana de Vic disposa d'11 rutes amb aproximadament uns 256 quilòmetres tenint en compte que algunes de les rutes comparteixen trams. Cada una de les rutes està degudament senyalitzada, segons la normativa del Centre BTT.

La tipologia de les rutes són: 2 rutes verdes, 5 rutes blaves, 3 rutes vermelles i 2 rutes negres.

El projecte «Centre BTT Plana de Vic» va sorgir per la necessitat de dotar de més recursos complementaris a l'oferta turística de la comarca.

El Centre de BTT Plana de Vic està obert tot l'any ja que la xarxa de rutes són espais oberts accessibles per a tots els públics.

Punt d'acolliment:

Alberg Canonge Collell
Av. Olímpia, 4 – 0500 Vic
Tel. 93 889 49 38
alberg.vic@gencat.cat
www.xanascat.cat

El punt d'acolliment és l'Alberg Canonge Collell, situat a Vic, i disposa d'un parc de bicicletes de lloguer, cascs homologats i kit mínim de recanvis per cada bici. El punt també ofereix altres serveis, com el punt de rentat de bicicletes, aparcament per les bicis i vehicles de motor, taller de reparació, màquines de “vending”, dutxes i WC pels usuaris, així com d'informació tant del centre i les rutes com de la zona i els seus recursos.

L'Alberg Canonge Collell de Vic està obert tot l'any, excepte les dues setmanes de Nadal i Setmana Santa. La resta de l'any l'horari d'obertura al públic és de dilluns a diumenge de 10h a 14h i de 16h a 20h.

Fulletó:

S'ha editat el fulletó del Centre BTT Plana de Vic seguint el model establert per la Xarxa de Centres BTT de Catalunya. Aquest fulletó inclou informació sobre la zona per la qual transcorren les rutes d'aquest centre; una descripció de cada una de les rutes, complementades amb les dades sobre distància, temps i desnivell; un mapa general amb les rutes marcades i amb les icones de serveis i recursos

corresponents, tant del punt d'acolliment, com també dels diferents municipis.

Senyalització:

Totes les rutes del centre BTT Plana de Vic estan senyalitzades seguint la normativa de senyalització de la Xarxa de Centres BTT Catalunya. Per tant, tota la senyalització col·locada sobre el terreny es basa principalment en les plaques direccionals de seguiment (de les quals se n'han utilitzat diferents formats per tal d'aprofitar senyals ja existents sobre el terreny i utilitzar els mínims suports de fusta possibles).

En el punt d'acolliment i en els dos punts de sortida també s'han col·locat plafons informatius amb el mapa general de les rutes del centre.

Rutes del centre BTT Plana de Vic:

Ruta 1, verda: Vic – Gurb – Vic

Ruta 2, blava: Vic – Santa Eulàlia de Riuprimer – La Guixa – Vic

Ruta 3, blava: Vic – Gurb – Santa Eulàlia de Riuprimer – La Guixa – Vic

Ruta 4, vermella: Vic – Gurb – Ermita de St. Sebastià – Fontfreda – Sta. Eulàlia de Riuprimer – Vic

Ruta 5, blava: Vic – Malla – Tona – Múnter – La Guixa – Vic

Ruta 6, vermella: Vic – Mont-rodon – Puig l'Agulla – Sant Julià de Vilatorrada – Calldetenes – Vic

Ruta 7, negra: Vic – Creu de Gurb – Sant Bartomeu del Grau – Santa Cecília de Voltregà – Vic

Ruta 7b, negra: Puigpelat – Sant Martí Xic – Puigpelat

Ruta 8, blava: Ruta d'enllaç: Vic – Manlleu

La ruta 7 de color negra, ens permet acostar-nos al Turó de la Creu de Gurb.

Ruta 9, blava: Manlleu – Santuari de Puig Agut – Manlleu

Ruta 10, verda: Tona – Mare de Déu de l'Ajuda – Sant Miquel de Vilageliu – Tona

Ruta 11, vermella: Tona – Múnter – Muntanyola – Sant Cugat de Gavadons – Collsuspina – Tona

En aquests enllaços s'hi poden descarregar els recorreguts de les rutes:

<https://osonaturisme.cat/que-fer/turisme-actiu/btt/centre-btt-plana-de-vic/>
<https://ca.wikiloc.com/wikiloc/user.do?id=166662>

Ruta 1, verda: Vic – Gurb – Vic

La ruta surt de la ciutat de Vic i s'endinsa al municipi de Gurb passant per diferents masies i l'església de Sant Andreu de Gurb amb el turó del castell i la creu de Gurb de fons.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment
Alberg Canonge Collell.

Distància: 8,3 km.

Temps: entre 1 h i 1 h 30 min.

Desnivell acumulat: 94 m

Ruta 2, blava: Vic – Santa Eulàlia de Riuprimer – La Guixa – Vic

Aquest circuit coincideix en el primer tram amb la ruta 1. Passa a prop de Sant Joan del Galf i entra al municipi de Santa Eulàlia de Riuprimer i del nucli de La Guixa fins arribar a Vic.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Distància: 14,8 km.

Temps: entre 1h 30 min i 2 h.

Desnivell acumulat: 202 m.

Ruta 3, blava: Vic – Gurb - Santa Eulàlia de Riuprimer – La Guixa – Vic

Aquest circuit és la suma de la ruta 1 i la 2.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Distància: 19,55 km.

Temps: entre 1h 30 min i 2 h.

Desnivell acumulat: 249 m.

Ruta 4, vermella: Vic – Gurb – Ermita de Santa Sebastià – Fontfreda – Santa Eulàlia de Riuprimer – Vic

La ruta 4 és una prolongació de la ruta anterior, ja que a l'inici segueix el mateix recorregut, però abans d'arribar a Santa Eulàlia de Riuprimer, s'enfila cap a l'ermita de Sant Sebastià (construcció del segle XVIII, tot i que ja existia al segle XVI, i un indret important en la història de Catalunya, per ser el lloc on es va signar el Pacte dels Vigatans, que va iniciar les hostilitats que desembocarien

L'ermita de Sant Sebastià, un indret emblemàtic de la nostra història.

en la Guerra de Successió). Segueix fins a Fontfreda i torna pel terme municipal de Muntanyola fins a vorejar el nucli de Santa Eulàlia de Riuprimer i arribar a Vic.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Distància: 37,69 km.

Temps: entre 4 h 30 min i 5 h 30 min.

Desnivell acumulat: 725 m.

Ruta 5, blava: Vic – Malla - Tona – Múnter – La Guixa – Vic

Aquesta ruta es dirigeix cap al municipi de Tona passant pels termes municipals de Malla i de Taradell. De tornada cap a la ciutat de Vic el recorregut travessa el nucli de Tona, passant per antigues cases senyoriales modernistes i amb el castell de Tona de fons. Es segueix cap a Múnter, amb l'església de Sant Esteve, que conté a l'entrada un marc barroc de pedra picada. Llavors es continua cap a Malla des d'on

es pot contemplar l'església romànica de Sant Vicenç del segle X, i nombroses masies renovades entre els segles XVIII i XIX.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Distància: 32,16 km.

Temps: entre 3h 30 min i 4 h 30 min.

Desnivell acumulat: 471 m.

Ruta 6, vermella: Vic – Mont-rodon – Puig l'Agulla – Sant Julià de Vilatorrada – Calldetenes – Vic

La ruta 6 segueix el tram inicial de la ruta 5 fins a l'alçada del Gurri Gros, on el recorregut continua passant pel castell de Mont-rodon i voreja el nucli de Tara-dell, cap el collet de Guaitallops, fins a arribar al santuari de la Mare de Déu de Puig l'Agulla. La ruta segueix cap a Sant Julià de Vilatorrada passant pel parc de Les 7 Fonts, i continua cap a Calldetenes fins a creuar el nucli de població. El tram final ens dirigeix cap a Vic per la zona del pont d'en Bruguier, on es pot enllaçar amb un altre centre BTT de la comarca, el de Vall de Sau Collsacabra.

El Santuari de Puig l'Agulla, parada obligada de la ruta 6.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Distància: 35 km.

Temps: entre 4 h 30 min i 5 h 30 min.

Desnivell acumulat: 610 m.

Ruta 7, negra: Vic – Creu de Gurb – Sant Bartomeu del Grau – Santa Cecília de Voltregà – Vic

Aquesta ruta és de dificultat alta, però que transcorre per paratges de gran bellesa; passa pel terme municipal de Gurb amb l'opció d'arribar fins al cim de la Creu de Gurb, un turó des d'on es pot contemplar tota la Plana. Tot seguit, el traçat s'enfila cap a Sant Bartomeu del Grau, on el recorregut ens permet enllaçar amb un altre centre BTT existent a la comarca, el del Lluçanès. Continuant la ruta, ens trobarem en un punt amb l'opció d'agafar la variant 7b, que s'enfila a Sant Martí Xic, o continuar passant a prop del nucli de Santa Cecília de Voltregà per tornar cap a Vic, passant altre cop pel municipi de Gurb.

Inici i final de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Distància: 32,06 km.

Temps: entre 4 h 30 min i 5 h 30 min.

Desnivell acumulat: 980 m.

Ruta 7b, negra: Puigpelat – Sant Martí Xic – Puigpelat

La ruta 7b és una variant de la ruta 7. Aquesta parteix d'un punt a la meitat de la ruta 7 i permet arribar a l'ermita de Sant Martí Xic, erigida pels residents del castell de Voltregà, i els masos del seu voltant. Consta des de l'any 1097, tot i que és probable que existís una capella anterior. L'ermita actual la van restaurar els Amics de Sant Martí Xic.

La restaurada ermita de Sant Martí Xic.

Inici i final de la ruta: Variant de la ruta 7.

Distància: 42,86 km.

Temps: entre 6h 30 min i 7h 30 min.

Desnivell acumulat: 1.375 m.

Ruta 8, blava: Ruta d'enllaç: Vic – Manlleu

La ruta 8 és una ruta que enllaça el punt d'acolliment de Vic i la ruta 9, que s'inicia al punt de sortida de Manlleu. Així doncs, aquesta ruta surt de Vic, transcorre pel terme municipal de Gurb fins a arribar a Manlleu, davant del Museu Industrial del Ter. En aquest museu s'hi fa recerca, es desenvolupen projectes, es fan publicacions, activitats educatives, jornades, activitats infantils, així com culturals i de lleure, entre altres coses; però sobretot, des del MIT, es treballa per a la recuperació de la memòria històrica de Manlleu i el seu passat de colònia tèxtil, així com per a la recuperació ambiental dels nostres rius. Inici de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Inici de la ruta: Vic, punt d'acolliment Alberg Canonge Collell.

Final de la ruta: Punt de Sortida de Manlleu (Oficina de Turisme de Manlleu: Psg. del Ter, s/n, 08560 Manlleu).

Distància: 13,88 km. / 22,82 km (anada i tornada)

Temps: entre 2h i 3h (anar i tornar).

Desnivell acumulat: 229 m.

Ruta 9, blava: Manlleu – Santuari de Puig Agut – Manlleu

Aquesta ruta és un circuit que recorre el municipi de Manlleu. S'inicia davant del Museu Industrial del Ter i continua pel costat del riu resseguint la façana fluvial de la ciutat. Surt del nucli urbà per arribar fins al santuari de Puig Agut i continua cap a Sant Jaume de Vilamontà, i Sant Esteve de Vila-setrú fins arribar al punt on s'ha iniciat la ruta pel Passeig del Ter. Inici de la ruta: punt de sortida de Manlleu.

Inici i final de la ruta: Punt de Sortida de Manlleu
Distància: 13,88 km.

Temps: entre 1h 30 min i 2h 30 min.

Desnivell acumulat: 162 m.

Ruta 10, verda: Tona – Mare de Déu de l'Ajuda – Sant Miquel de Vilageliu – Tona

Aquesta, és una ruta fàcil ja que no hi ha grans desnivells. L'itinerari surt de la zona esportiva de Tona i es dirigeix cap a Sant Fruitós de Balenyà, amb el santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda, passant per les masies dels Plans de l'Alzina i el Molí de l'Omet, i continua cap a l'Permita de Sant Miquel de Vilageliu (romànica del segle XII) fins a tornar al punt on s'ha iniciat la ruta.

Inici i final de la ruta: punt de sortida de Tona. (c/ Jaume Balmes – zona esportiva, davant piscines municipals – 08551 Tona).

Distància: 9 km.

Temps: entre 1h i 2h.

Desnivell acumulat: 150 m.

Ruta 11, vermella: Tona – Múnter – Muntanyola – Sant Cugat de Gavadons – Collsuspina – Tona

La ruta 11 té força trams de pujada i trams més tècnics. Gran part de la ruta segueix el sender de petit recorregut PR C-43. Sortint de Tona, la ruta es dirigeix cap al petit nucli de Múnter, amb l'església de Sant Esteve, i s'enfila fins a arribar al nucli de Muntanyola. Tot seguit, es segueix el traçat per entrar al terme municipal de Collsuspina, amb l'església d'estil romànic de Sant Cugat de Gavadons. El recorregut arriba fins a l'ermita de Sant Miquel de Vilageliu i continua fins al punt d'inici. **Inici i final de la ruta:** punt de sortida de Tona. **Distància:** 8,3 km. **Temps:** entre 4 h 30 min i 5 h 30 min. **Desnivell acumulat:** 992 m.

Tant en els fulletons com en els plafons informatius hi ha una nota que diu: "Us agraïrem que en cas de trobar algun desperfecte a les rutes i en la senyalització ens ho feu saber a: Osona Turisme, Eix Onze de Setembre, 11, 08500 Vic – Tel. 93 885 17 15 – c/e info@osonaturisme.cat". Per tant us demanem que qualsevol incidència ens la feu arribar a Osona Turisme.

En el punt d'acolliment i en els dos punts de sortida també s'han col·locat plafons informatius amb el mapa general de les rutes.

Com a mantenidors d'aquest CBTT el compromís des d'aquesta secció de la Unió Excursionista de Vic és el manteniment de la senyalització d'aquestes rutes per a poder ser resseguides sense cap problema.

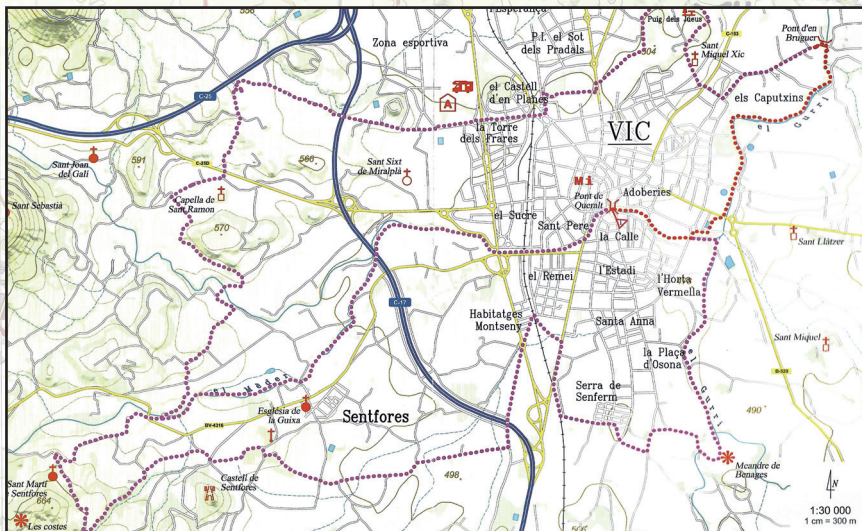
La tranquil·la ermita de la Mare de Déu de Palau al terme de Gurb.

Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda.

Senyalització ruta.

Mapa dels circuits més propers a la ciutat

Les rutes estan marcades amb plaques homologades per a Centres BTT

Seguiment

Direcció falsa

Perill

Doble circulació

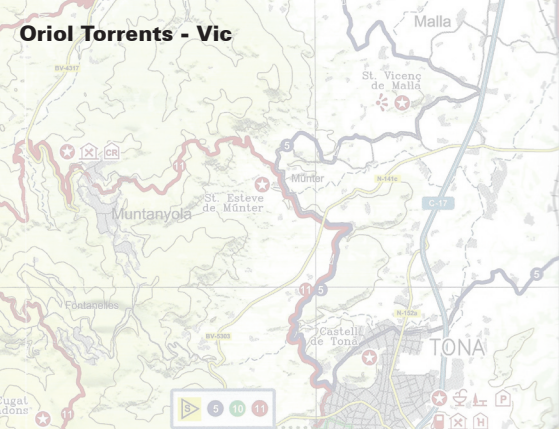
Ubicació serveis

Sant Esteve de Múnter

En les pàgines web d'Osona Turisme i de la nostra entitat hi trobareu tant la informació d'aquest Centre BTT com la dels altres centres BTT d'Osona i dels recursos turístics de la comarca.

Oriol Torrents - Vic

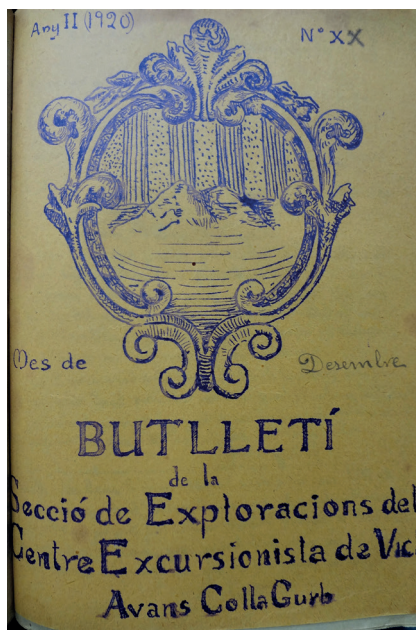
L'estiu de 1920 començà molt enèrgic pels excursionistes vigatans. El dia 1 de juliol es constitueix la Secció d'Exploracions Científiques del CEV que integrà bona part dels excursionistes de la colla de Gurb. La secció tindrà un butlletí propi que deixarà ben clar, almenys al principi, l'encaix de les dues entitats. La publicació es dirà "Butlletí de la Secció d'Exploracions Científiques del Centre Excursionista de Vich, abans colla de Gurb", es va escriure a mà i contenia molts dibuixos que sovint mostraven els espais amb la disposició dels jaciments i les troballes de les excavacions. Entre les bases del document de constitució, em sorprèn que la secció tindrà junta pròpia i que caldrà ser soci del CEV, fill o nebot d'un soci per a formar-ne part. D'alguna manera podem dir que fa cent anys ja apareixia el concepte de "soci familiar" amb la voluntat de facilitar i engrescar a les generacions més joves a participar de les excursions. La força en què neix aquesta secció, marcarà les activitats dels propers mesos. Només

D'alguna manera podem dir que fa cent anys ja apareixia el concepte de "soci familiar".

hi ha constància d'una sola conferència al Temple Romà tractant el quadre prodigiós que es troba a la parròquia de Palau de la masia Cerdà de Vilafranca del Penedès. Les sortides de la nova secció van ser abundants, doncs se'n van fer més d'una vintena en tres mesos. La majoria eren per descobrir nous jaciments que calia desbrossar i netejar en una primera batuda inicial i que requerien visites posteriors per ser excavades i documentades. Els llocs eren diversos i alguns propers com Vic, Manlleu i Roda de Ter però d'altres de més allunyats com Sant Bartomeu

"Els excursionistes fa 100 anys"

del Grau, Collsuspina, Castellterçol o L'Estany. Curiosament el relat d'algunes d'aquestes excursions eren publicades a la "Gazeta de Vich" en dies posteriors a la seva realització i el mateix article sense variar ni una coma es publicava altra vegada al Butlletí trimestral del CEV. La majoria de les troballes més significatives com monedes de bronze, ceràmiques i eines primitives de tall fetes amb sílex, es portaven i catalogaven al Museu Episcopal de Vic per ser exposades a la vitrina de les antiguitats ausetanes. La gran quantitat de material que aportà la secció d'exploracions, propicià l'ampliació d'aquesta vitrina inicial a tota una sala amb armaris i vint-i-sis compartiments. Només una excursió fugí d'aquest entorn clarament arqueològic. Fou una excursió feta el vint-i-cinc de setembre a la zona del Collsacabra. Sortiren de Vic a peu i feren l'antic camí ral d'Olot

fins a Cantonigrós tornant per Tavertet, tot gaudint de la frescor estival de les fagedes, la verdor i el bestiar de les pastures talment com si descobrissin aquests nous beneficis excursionistes per primera vegada. Probablement van sortir del patró de la secció d'exploracions.

Per la seva banda, el CEC continuava col·locant llibres de registre als cims de les muntanyes. El Bastiments i el Puigmal s'afegiren a la llista. Passen balanç d'un estiu exitós als seu refugis amb 159 pernoctacions a la Renclusa i 615 a Ull

de Ter coincidint amb la finalització del marcatge del camí de Setcases a la Portella de Mantet. També constaten la reducció de les neus i les glaceres a tot el Pirineu. Cent anys després ens cal parlar de desaparició en lloc de reducció i d'un estiu estrany; però curiosament profitós per les comarques de muntanya que ens ha fet repensar com distanciar-nos millor d'aquest maleït virus. Conviure amb el canvi climàtic i la globalització serà tot un repte en els propers cent anys.

Lluís Santanach - Vic

AQUÍ, ARA I AHIR

ELS PREUS DE LES BICICLETES

La indústria de la bicicleta a Espanya ha estat històricament associada a fàbriques situades al País Basc, Navarra i algunes a Aragó amb màquines que, pràcticament des del 1920 al 1960, van dominar tot el mercat nacional. Amb l'arribada d'algunes marques franceses, italianes i alemanyes l'oferta es va anar ampliant, fins a l'aparició a la dècada del 1980 de les primeres BTT, que progressivament van anar omplint el mercat amb marques d'arreu del món, amb nous materials lleugers i solucions tècniques innovadores.

Havent fet un petit estudi de preus, basat en arxius de factures antigues que es venen per internet a col·leccionistes i a amants de documents i objectes antics, he confeccionat aquesta petita taula de preus de bicicletes des del 1929.

Cal dir que les bicicletes de casa nostra fins al 1960, eren pràcticament totes de les marques DAL, Orbea o Ràfaga, fins a l'arribada de les primeres Raleigh, Campagnolo o Peugeot estrangeres.

- Bicicleta urbana	1929	135 ptes
- « «	1940	225 ptes
- « «	1944	523 ptes
- Bicicleta dona	1949	1.088 ptes
- Bicicleta urbana	1950	1.380 ptes
- Bicicleta dona	1953	1.405 ptes
- Bicicleta curses	1955	1.700 ptes
- Bicicleta «	1977	4.500 ptes
- Bicicleta BH	1980	15.500 ptes
- Bicicleta Orbea	1989	24.900 ptes
- BTT Peugeot	2000	95.000 ptes
- BTT Trek	2007	1.600 Euros
- BTT fib.carboni	2012	4.375 Euros

I així fins a arribar a la gamma d'elèctriques d'avui en dia, on ens hi podem gastar si la butxaca ens ho permet des de 2.500 fins a 6.000 euros o més, depenent de la marca i les prestacions.

Joan Conill -Vic

BICICLETES DE (Alta) MUNTANYA

El passat mes d'octubre fent el tresc de l'Annapurna, em vaig trobar amb aquesta curiosa estampa baixant el pas del Thorong La, situat en el districte nepalès del Mustang.

Quatre ciclistes de muntanya que feien el recorregut en sentit contrari, es feien pujar les bicicletes des de Muktinath (3.710 m) per tal de realitzar després una baixada eterna per l'altre vessant fins a les localitats de Manang i Dharapani.

El Thorong La és el pas més alt del circuit dels Annapurnes amb una alçada de 5.416 m i sovint resta nevada bona part de l'any.

Un treball si més no curiós per aquest arrier i les seves cavalleries que en lloc de transportar les habituals mercaderies als diferents refugis del circuit dels Annapurnes, avui transportava quatre muntures amb rodes ben especials.

Cal dir que els quatre ciclistes, pujaven a peu a un altre ritme i gairebé segur que a dalt el coll, les bicicletes van haver d'esperar força estona als seus propietaris.

Unes bicicletes de muntanya, que en aquesta ocasió eren de molta alta muntanya.

Cap de Redacció - Vic

LA MÀGIA DELS PEDALS.

Alba Xandri.
Ed Bike2reality.

La parella berguedana formada per l'Alba Xandri i en Ricard Calmet van recórrer durant tres anys: Amèrica, Àsia, Oceania i Europa en bicicleta. Amb un total de més de 55.000 Km a cop de pedal, els joves protagonistes van creuar des de colls tibetans i andins de 5.000 metres, van temptar la sort davant de passos fronterers custodiats per funcionaris dubtosos, van endinsar-se per territoris hostils per la presència dels ossos al Canadà o van aguantar nombroses jornades de pluja insistent per la Xina. Aquestes són algunes de les experiències que recullen en el llibre, des d'una mirada de respecte i d'admiració per totes les formes de vida que guarda cada continent.

Un relat proper i amable de la gent que amb la seva col·laboració o amb la seva presència fan que aquest esforç hagi valgut la pena.

Un llibre que no deixa de ser el testimoni d'uns bons esportistes que creuen en la capacitat de meravellar-se davant d'un paisatge singular o també davant l'expressió d'un rostre.

Jordi Anglada_Llibreria Anglada - Vic

OLLA DE NÚRIA:

Davant la suspensió de la Xilla Olla de Núria, els coorganitzadors de la prova van emprendre dues accions diferents, cadascuna d'elles enfocada a un públic específic però amb un mateix objectiu: Fer bullir l'Olla.

La primera de les accions va ser la trobada de voluntaris el dia en què aquesta havia de ser celebrada (13 i 14 de juny). Coincidint amb el desconfinament de la zona i la possibilitat de reunions de fins a 20 persones, els organitzadors van decidir convocar als voluntaris a Núria on s'enregistraria un clip amb la voluntat de mantenir l'esdeveniment present també en aquest any complicat, però també de mantenir viu el caliu entre els qui de forma desinteressada fan possible aquesta tasca.

La segona de les accions, va ser una iniciativa que pretenia encoratjar a corredors a participar a l'Olla de Núria en un format híbrid entre presencial i en línia.

Es proposaven dos circuits: el camí vell de Queralbs al Santuari de Núria i la clàssica Olla de Núria. Els participants, que prèviament s'havien registrat, podien completar el recorregut escollit i fer-ho de forma cronometrada per la plataforma LIVETRAIL. Aquest seguiment en directe va permetre als organitzadors donar els premis de les respectives categories. Dita prova va ser totalment gratuïta.

L'ESTIU DELS 3.000

Ona Castellsagué completa tots els 3.000 catalans amb 32 hores

El 2020 ha estat un any extremadament excepcional per a tots, accentuat per les poques possibilitats de sortir a la muntanya. A la exdirectora de l'Escola Esportiva i sòcia de l'entitat se li sumava la intensitat que la preparació d'oposicions requereix i finalitzar aquesta etapa mereixia un repte que ajudés a calmar l'estrès acumulat. Va ser aquí on va néixer l'objectiu de completar tots els cims del Pirineu català de 3.000m.

Va iniciar la ruta un divendres a la tarda amb els sis pics propers a la zona de la Pica d'Estats. Encadenant els cims amb bicicleta de muntanya o bé de carretera, Castellsagué va aconseguir completar el repte amb 32 hores.

Col·leccionista de tres mils

L'Olga Costa ha estat sempre fortament vinculada a la muntanya. La seva implicació però, va anar en augment fa 5 anys amb una inofensiva pregunta: "Quants tres mil has fet?"

A partir d'aquí l'Olga va decidir coronar tots els tres mil dels Pirineus, un total de 217. No començava de zero, i en aquell moment a l'estiu del 2015, comptava ja amb 18 cims. El juliol 2020 va coronar el seu darrer cim,

just 7 dies després que ho fes la suposada primera dona en àmbit nacional i estatal ; essent ella la segona dona catalana i espanyola, però també la primera vigatana i osonenca*.

RETORN A LA COMPETICIÓ

Anna Comet domina als Alps

El dissabte 22 d'agost l'atleta Anna Comet va retornar a les competicions internacionals després de l'aturada de totes les competicions amb motiu de la pandèmia mundial. El retorn de Comet va ser a la cursa La Éc-happée Belle. Una prova que es caracteritza des dels seus inicis al 2013 com una de les proves més dures i més boniques dels Alps. L'Anna va participar en la modalitat de 62 km que es va veure reduïda a 57 per motius de seguretat.

Es tractava d'una cursa exigent sobre un terreny molt tècnic, on calia mesurar i dosificar molt bé el consum de líquid i sòlid amb només dos avituallaments.

Comet arribà al final de la cursa 8 hores i 20 minuts després de la sortida, la qual es va donar de forma esgraonada en funció dels punts ITRA de cada participant. Aquest resultat la va fer pujar al segon calaix del podi, essent també 8a de la general absoluta.

La jove Mireia Lüscher deixa empremta a Zermatt

La Mireia, sòcia de l'entitat i membre del Centre de Tecnificació de Curses de Muntanya de Catalunya que impulsa la FEEC, ens ha demostrat en repetides ocasions el seu talent.

El passat cap de setmana ho va tornar a fer, aconseguint un doble TOP 10.

El divendres 21 d'Agost, va participar en el kilòmetre vertical a Sunegga [2'5km 680+], on va aconseguir entrar a la línia d'arribada com a 1a júnior femenina i 4a absoluta.

El diumenge 23 ,va ser el torn de la cursa en línia, la "Active Race".

Es tractava de 19 km i 1.150+ que Lüscher va completar amb un temps total de 2 hores i 4 minuts, posicionant-se 2a júnior femenina (darrere d'una corredora local de Zermatt) i 10a femenina absoluta.

SENDERS

Canvis en el Sender de Gurb (PR C-41)

A causa dels danys soferts en la riera anomenada del Torrent del Bosch, entre la finca del mateix nom i Sant Joan del Galí en el pas del PR C-41 per aquest sector, el recorregut seguirà a partir d'ara un petit tram de la C-154 (antiga carretera de Prats) i un tram de camí veïnal, fins a enllaçar amb el traçat actual.

La variació del PR ha estat consensuada per l'Ajuntament de Gurb i la Secció de Senders de l'entitat, per la dificultat d'arranjar el pas sota els dos carrils de la C-25, convertits en un aiguamoll permanent al revertir-hi de manera continuada varis rierols propers i diferents desguassos de l'Eix Transversal. L'esmentat canvi allargarà el recorregut del sender aproximadament en 1,5 km.

AGENDA

setembre/desembre_2020

13 setembre

Sortida col·lectiva "Escampant la boira"

Sant Martí de Riudeperes-Castell de Sant Julià-Puiglagulla-Vilalleons

20 setembre

Matinal de Marxa Nòrdica: Collsuspina - Santa Coloma Sasserra

26 d'octubre

Assemblea General de Socis per mitjans telemàtics

6,7 i 8 novembre

Fira de la Muntanya

13, 14 i 15 novembre

CURS: Excursionisme

19, 21, 22, 28 i 29 novembre

CURS: Orientació amb GPS, mapes digitals, gestió i visualització de dades

19 desembre

Torronada i Pujada del pessebre a la Creu de Gurb

Saps que...

Per culpa de la incertesa de la pandèmia, la Junta Directiva de l'entitat ha desestimat organitzar la caminada Matagalls – Vic prevista pel mes de Novembre proper. L'anul·lació de l'activitat, que havia de ser la quarantena edició de la popular trobada excursionista, donarà encara més força a l'equip organitzador per realitzar una prova més lluita el 2021.

Des d'aquest espai, també volem donar les gràcies a tots els responsables que han fet possible la realització dels casals d'estiu d'enguany, tot i les dificultats que aquests han comportat.

+ INFORMACIÓ

93 885 51 20

www.unioexcursionistavic.org

secretaria@unioexcursionistavic.org

